

dag, men det skyldes så, at man mangler lærerkræfter.

Jeg mener, at alle disse skoleformer, der her er tale om, skal benytte sig meget mere af gæstelærere fra erhvervslivet, lige fra den lille selvstændige til direktøren i den store virksomhed, og det gælder såvel i gymnasiet som i erhvervsskolesystemet og også på folkeskoleniveau.

I hele socialiseringsprocessen for de unge mennesker er det således, at det primære input må være, at samfundet kører bedst med et velfungerende erhvervsliv. Det første skridt på vejen kunne være, at man simpelt hen indfører flere fag, der er erhvervsrettede, måske også lægger det ind i de eksisterende fag, og så får deciderede timer til lærere udefra. De kunne dels komme, som jeg sagde tidligere, fra erhvervslivet, men det kunne også være undervisere, altså lærere, der ikke er seminarieuddannede, men uddannet inden for erhvervsskolesystemet, handelsskoler og tekniske skoler, der blev sat til at undervise i folkeskolen.

Her er der måske noget at tage fat på, nemlig simpelt hen at trække lærere, der har en faglig baggrund fra erhvervsskolesystemet, ud i folkeskolerne på et langt tidligere stadium.

Der er naturligvis mange aspekter i det, vi diskuterer i dag, og det er da også, som jeg indledningsvis sagde, vigtigere, at der sker en grundig kulegravning af hele området, så vi partier i oppositionen sammen med regeringen og undervisningsministeren kan trække nogle af de forslag, der er fremkommet i dag, sammen og vurdere, hvordan vi bedst muligt kan få de danske elever på folkeskole-, gymnasie- og erhvervsskoleniveau til at få større interesse i at blive selvstændige erhvervsdrivende.

Jeg skal til sidst sige, at jeg også er enig med hr. Frank Dahlgaard. Når jeg så mange gange her har fremført, at det er erhvervslivets fundamentale situation, der er skyld i, at der ikke er så mange, der er interesseret i erhvervslivet, så mener vi faktisk lige så alvorligt, som også hr. Frank Dahlgaard var inde på, at der over for erhvervslivet må en gennemgribende ændring til i hele samfundet, før man kan forlange, at de unge mennesker fatter interesse for det.

Jeg skal til sidst fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte et udvalg med deltagelse af repræsentanter

for relevante ministerier og erhvervslivets organisationer med henblik på at udarbejde en strategi for at fremme iværksætterkulturen gennem

- en afbureaukratisering af vilkårene for erhvervslivet med særligt henblik på færre love og regler,
- en afvikling af tjenestemandssystemet til fordel for overenskomstansættelse som på det øvrige arbejdsmarked og
- en udvidelse af adgangen til anvendelse af gæstelærere i uddannelsessystemet.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 22).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i de videre forhandlinger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvordan gør vi de unge interesserede i at blive selvstændige? Hvordan fremmer vi en selvstændighedskultur i Danmark?

Det er gode spørgsmål, som medspillerne fra de øvrige partier har stillet sig selv og nu også alle os andre her i Folketingssalen. Spørgsmålene er relevante, fordi der flere steder i det danske samfund har udviklet sig en kultur, som gør os mere interesserede i at være tilskuere, tilhørere og jobtagere end i selv at skrive stykket, selv spille hovedrollen, selv tage initiativet. Man kan tale om en kuvøsekultur.

Hvorfor selv løbe en risiko, hvis man kan få andre til det? Hvorfor starte egen virksomhed, hvis man hver måned er sikker på, at lønkontoen fyldes op, og at BetalingsService klarer regningerne? I den sammenhæng må man nødvendigvis spørge sig selv: Hvad kan vi gøre for at fremme en kultur, hvor værdier som kreativitet, initiativ, selvstændighed og mod er i høj kurs? Hvordan kommer vi trykstrangen og risikoangsten til livs? Hvordan skaber vi myndige mennesker, som ikke er bange for at rage op, og som middelmådighed og jantelov ikke uden videre får has på?

Det gør vi først og fremmest ved at give børnene en så god folkeskole som overhovedet muligt, en folkeskole, som fremmer børnenes lyst til selv at komme med ideer, selv tage ansvaret for indlæringen og til at samarbejde med andre.

Selvorganisering er et nøgleord. Med den nye folkeskolelov er der lagt op til en endnu større mulighed for, at eleverne selvstændigt kan søge